

A japán nők számára a múlt a legújabb divat

Anne japán modell, *Ken Watanabe* színész lánya, a Chanel 2007-es tokiói bemutatóján. Anne a történelemről és a történelemkedvelőkről készít írásokat és előadásokat.

Japánban a közelmúltban megnőtt a női látogatók száma a sógun kastélyokban, a samuráj csaták újrarájátszásában és a történelmi könyvesboltokban. A megfigyelők ezt a "történelmi lányok" - egy új városi szubkultúra - felemelkedésének tulajdonítják, amely egyesek szerint a japán női hobbisták egyfajta megerősödését jelzi.

A történelmi lányok, avagy *reki-jo*, egyik legnyilvánvalóbb arca egy Anne nevű divatmodell. Ő *Ken Watanabe* színész lánya. A történelemről és a történelemkedvelőkről szóló írásokkal és előadásokkal több ember figyelmét is felkeltette.

Ken Watanabe

A *reki-jo*-knak mindannyiuknak megvan a kedvenc történelmi korszaka és szereplője. Egy tokiói kávézóban beszélgetve Anne azt mondja, hogy az övé a *Shinsengumi*, Japán utolsó shogunjának, azaz katonai uralkodójának elit kardforgatói.

"A *Shinsengumi* azért népszerű a japán lányok körében, mert a tagjai mind fiatalok, tizenévesek és harmincas éveik elején járnak" - mondja Anne. "Megváltoztatták Japánt. A korszakuk érdekessége, hogy láthatunk róluk néhány fotót, így jobban el tudjuk képzelni őket, és közelebb érezhetjük magunkat hozzájuk. Ez a történelmi múlt bátorságot ad a mai fiataloknak."

A Shinsengumi eredeti vezetői.

A tévéjátékokban a *Shinsengumi*-t mind népszerű, fiatal férfi színészek alakítják.

A *reki-jo* úgy bálványozza ezeket a történelmi alakokat, mint a rocksztárokat.

A kocka képregény-szubkultúra része

Ryo Watanabe (nem rokona Anne-nek) egyike azoknak a média és marketingvállalkozóknak, akik segítettek a *reki-jo* jelenség kialakításában. Zenét, weboldalt, tévéműsorokat és egy bárnt hozott létre, ahol összegyűlhetnek. *Watanabe* szerint a történelemlányok mind a virtuális, mind a valós világot benépesítik.

"A virtuálisak csak játszanak és követik az egyes karaktereket" - mondja *Watanabe*. "A valódiak a játékokkal kezdik, de kutatnak is, könyveket olvasnak és történelmi helyszíneket látogatnak meg. Ők az igazi történelmi lányok."

Az ilyen dolgokat tanulmányozó antropológusok szerint a *reki-jo* valójában egyfajta *otaku*, a japán képregények és videojátékok rajongóinak egyfajta kocka fajtája.

Az *otaku* kockák identitást építenek kedvenc karaktereiknek - kiválasztják például a kimonót, a frizurát és a fegyvereket -, és tulajdonságokat adnak a karakterüknek: három pontot az erőre és négyet a karizmára.

Patrick Galbraith, a Tokiói Egyetem doktorandusza és a *The Otaku Encyclopedia* című könyv szerzője szerint a történelmi lányok a női *otaku* felemelkedését jelzik. És mit csinálnak a férfi *otaku*-k?

"Ők tényleg arra koncentrálnak, hogy milyen típusú nők érdeklők őket, és létrehozzák ezt a fajta fantáziadiskurzust a nőkről, és fogyasztják ezeket a fetisizált fantáziaképeket" - mondja Galbraith. "És a nők is nagyon régóta csinálják ezt, de ez mindig a felszín alatt volt."

A kapcsolatteremtés egy módja

Japánban az emberek egyre inkább az általuk fogyasztott médián keresztül határozzák meg önmagukat, nem pedig a munkahelyi, családi vagy iskolai kötődések révén. Ez persze máshol is igaz, de Galbraith szerint a japán vállalati kultúra 1990-es évekbeli hanyatlása az ország hobbikultúráját a mainstreambe szorította.

"Így most egyre több olyan embert látunk, akik a fogyasztáson, a közös médián és a társadalmi létezés közös mintáin keresztül teremtenek kapcsolatokat" - mondja Galbraith. "És talán a *reki-jo* egy példa erre, mert szerintem ők valójában olyan emberek, akiknek van egy közös érdeklődési körük, de szinte semmi más."

Egy szerda estén a *reki-jo* bevonul *Ryo Watanabe* bárjába, hogy hadurakról, ostromokról és bérgyilkosokról beszélgessenek. A fémbetétes bőrruhájában *Miyuki Miyamoto* inkább egy mosh pit-hez van öltözve, mint egy történelmi szemináriumhoz.

"Szeretem, ha *reki-jo*-nak hívnak" - mondja *Miyamoto*. "Tíz évvel ezelőtt negatív kép alakult ki rólam, mint egy komoly, elszigetelt lányról, aki szereti a történelmet, de kevés barátja van. Most már inkább egy csoport tagjaként érzem magam elismertnek."

Megfigyelők szerint a japánok már a 19. századi *Edo*-korszakban is csoportosultak a popkultúra élményei köré, hogy így küzdjenek meg a városi élet anonimitásával és magányával.

A lényeg: Az *otaku*-kultúra gyökerei mélyen gyökereznek Japánban, és talán mindannyiunkban van egy kis *otaku*.

A fordítás az alábbi cikk felhasználásával történt: <https://www.npr.org/2010/04/13/125898462/for-japanese-women-the-past-is-the-latest-fad>